

Fitxa tècnica

Guió Mohamed Ben Attia **Fotografia** Frédéric Noirhomme **Interpretació** Imene Cherif, Mohamed Dhrif, Mouna Mejri, Tarik Copti, Taylan Mintas, Zakaria Ben Ayed **Durada** 104 min **Gènere** Ficció **Llengües** Àrab, amb subtítols en espanyol

Sinopsi

En Riadh està a punt de jubilar-se com a operari de carretó elevador al port de Tunis. Ell i la seva dona Nazli viuen per al Sami, l'únic fill de tots dos, que està a punt d'acabar l'institut. Les migranyes habituals de l'adolescent preocupen els pares. Quan sembla que està millorant, desapareix de cop... (fcat.es)

Crítica

Quan el seu fill adolescent comença a tenir fortes migranyes, els seus pares es desviuen per trobar una solució al seu problema, que imaginem relacionat amb l'estrès per un examen escolar, però la realitat resulta ser molt diferent en aquest drama del director tunisià de "Hedi" [...]

El director tunisià de *Hedi* va aconseguir ràpidament realitzar una segona pel·lícula que segueix en molts sentits les línies de l'anterior, tot i que en pren distància en uns altres. *Dear son* es presenta com un drama familiar en el qual es tensionen i dificulten les relacions, en aquest cas, entre pare i fill, però a aquest tema, el realitzador li afegeix un costat polític d'actualitat.

En Riadh és un veterà treballador portuari que, amb la seva dona Nazli, està molt preocupat per la salut del seu fill adolescent, en Sami. El noi té severes migranyes i se'l veu callat, retret, allunyat de tothom i de tot, tant a casa com a l'escola. Si bé les consultes mèdiques i fins i tot psiquiàtriques que fan (que aparenten ser tota una raresa allà) els donen a entendre que els seus severs mals de cap estan relacionats amb un important examen que ha de fer i que li permetrà graduar-se, ells es desviuen per trobar una solució. Però no sembla que sigui això: Sami segueix trobant-se malament.

Una companya de feina d'en Riadh (un excel·lent encara que breu personatge femení anomenat Sameh) té idees més "carnals" respecte al que li pot estar passant al noi. I si bé sembla que la solució no va per aquí, aquest personatge serveix per tenir una visió molt diferent del tipus de cultura musulmana (més oberta i reformista, menys tradicionalment religiosa) en què viuen. I, alhora, per d'alguna manera entendre el que passa després. L'únic que es pot avançar sense revelar gaire cosa és que un dia en Sami desapareix deixant una nota explicant on ha anat. I el pare pren com a missió trobar-lo com sigui i fer-lo tornar. I en la seva segona meitat la pel·lícula se centrarà en aquesta recerca, que explica moltes coses que s'han vist abans.

A diferència de la més social i familiar pel·lícula anterior, aquí Ben Attias entra en pantanosos terrenys polítics, que maneja sense tanta subtilitat com abans. El drama familiar, i les diferents maneres de veure les coses entre pares i fills, estan ben delineats, encara que en aquesta segona part la pel·lícula es torna una mica més tòpica i previsible. Sobre el final, però, el realitzador proposa una mena de volta de rosca/sorpresa que revela ser tocant i subtilment commovedora.

Dear son és una més que interessant exploració en la relació que diferents habitants tunisians tenen amb la religió i el pes que això té en les seves vides. Però més aconseguida que les contrastades visions sobre aquest tema és la manera com Ben Attia, com ho feia en la seva pel·lícula anterior, planteja les relacions familiars en funció dels diferents i molt contrastats interessos o formes de vida que trien pares i fills. Més enllà de les poderoses i fortes especificitats del que passa en aquests països especialment en aquests anys, aquests temes són universals i eterns en qualsevol país i cultura.

“Hijo mío”: premis i seleccions principals

Chicago International Film Festival 2018: nominació en la competició de nous directors

Festival Internacional de Cinema d'El Gouna 2018: premi a millor actor (Mohamed Dhrif) i nominació en la competició de narrativa

Miami Film Festival 2019: nominació a millor pel·lícula

Festival Internacional de Cinema de São Paulo 2018: nominació a millor pel·lícula

Festival Internacional de Cinema de Valladolid 2018: nominació a millor llargmetratge

World Cinema Amsterdam 2018: nominació a millor pel·lícula

Mohamed Ben Attia

Filmografia com a director

2004 *Romantisme, deux comprimés matin et soir* (curtmetratge)

2006 *Kif Lokhrim* (curtmetratge)

2008 *Mouja* (curtmetratge)

2011 *Loi 76* (curtmetratge)

2014 *Selma* (curtmetratge)

2016 *Hedi, un viento de libertad*

2018 *Weldi*

Biografia

Mohamed Ben Attia va néixer a Tunísia el 1976. Va estudiar Comunicació Audiovisual a la Universitat de Valenciennes (França) després de graduar-se a l'Escola d'Estudis Comercials Superiors (IHEC) de Tunísia el 1998. Ha fet 5 curtmetratges, entre ells *Selma*, seleccionat pel Festival de Curts de Clermont-Ferrand i guardonat en diversos festivals. Va dirigir el seu primer llargmetratge, *Hedi, un viento de libertad*, el 2016. La pel·lícula va guanyar el Premi a la Millor Òpera Prima i l'Ós de Plata al Millor Actor al Festival de Berlín, i es va estrenar en més de vint països, incloent-hi Espanya.

El seu segon llargmetratge, *Hijo mío*, que també va produir Dora Bouchoucha, es va estrenar a la Quinzena de Realitzadors de Canes.

Organització:

En conveni amb:

Amb el suport de:

